

Zondag zes februari 2012

Ik hoor stemmen om me heen. Feestgangers verbrijzelen het vensterglas. Een vrouw met vleugels in feestkledij komt dichterbij. Ze schreeuwt haar naam. Later ruik ik haar lijfparfum. Een expert neemt de schade op.

Ik ben je tegengekomen vorige nacht in een droom. We deden alsof we me mekaar niet kenden. Ga zitten, luister naar je oorgesuis en schrijf alles op. Met sneeuwvlokken puzzel ik je opnieuw in een geheel tot alles als een mislukte sneeuwman weer uit elkaar valt. Had je een jaar geleden geweten vandaag terecht te komen in het hol van de beer, dan zou je mij nu niet lezen.

Mon Dieu, peuple fatale op de brunch. De schuimwijn zetten we in de sneeuw. Niemand

heeft haar enkel gebroken.

Fotografeer mij niet met krukken.

Toch wel, je zal me er later dankbaar voor zijn.

Kan een ei bevroren?

Nee, want er zit een dooier in.

Waar spreken ze over? Ik versta het niet.

Ik kijk naar hen en mag zonder gêne aan hun haren ruiken. Een joviale tafel is dit. Misschien

Maarten zit er ook bij. Voor hem heb ik nog geen naam bedacht. Vanaf nu heet hij maart.

Niemand spreekt hier algemeen beschaafd

Nederlands. Voor warme billen laten we de wc-deur open staan. Vertel me nu niet dat vandaag een loodgieter komt.